

любитъ Божъ, токмо сего, иже съ премъдростию преъвѣа-
етъ. Есть во ѿѣ благолѣпнѣе сбѣнца, и паче всакаго
расположенія звѣзды, съѣтъ соравнѣема ѿбрѣтается пѣ-
вала: сего во премъдрости нѣсть, премъдрости же не ѿдолѣ-
етъ слобода.

Гл. 8.

Тайнница бо есть Божиѧ хитрости, и ѿбрѣтательница
дѣлъ егѡ. И аще богатство есть вожделенное притя-
жаніе въ животѣ, что премъдрости богатїйше, ѿюже дѣ-
лаютъ всѣ; аще же разумъ дѣлаетъ, кто елъ ѿ сѹщихъ
лучшій художникъ есть: аще же и многаго искуства же-
лаетъ кто, вѣсть дреѣнаамъ, и быти хотѣша разсмо-
трѣетъ: съѣсть и звѣтыя словеса, и разрѣшенія гаданій,
знаменія и чудеса проразумѣваетъ, и съитіемъ временъ
и лѣтъ. Судиыхъ оубо сию привести мнѣ къ сожитию,
вѣдый иконо вѣдетъ ми съѣтницу благихъ, и сутѣшніе
попеченій и печали. Имѣти вѣдѣ ради елъ славѣ въ на-
родѣхъ, и честь предъ старцы юнкъ сый; бестръ ѿбрѣщесла
въ сѹдѣ, и лица сильныхъ оудивлѣтъ мнѣ: молчашъ ми по-
терпѣтъ, и вѣщаюшъ ми имутъ внимати, и глаголющъ
ми и миозѣ, рѣкъ положатъ на оуста свою. Семъ ради
принимъ вѣзмѣртіе, и память вѣчинъ сѹшымъ по мнѣ
шестаблю. Оубрѣбулю людни, и изыщици покорлѣтъ ми: оуб-
рѣлѣтъ менѣ слышавшіи мучители страшніи: во множе-
ствѣ ивлюся блажъ, и въ брани крѣпокъ: вшедъ въ домъ
мой оупокояса съ нею: не бѣ имать горести сошвшеніе елъ,
ни болѣзни сожитіе толъ, но веселіе и радость. Семъ помы-
сливъ во мнѣ, печахъ съ сердцами моими, икъ вѣзмѣр-
тіе есть въ сердцѣ премъдрости, и въ содрѣженіи елъ
оудажденіе блажъ, и въ традѣхъ рѣкъ елъ богатство вѣз-
шескѣдѣнія, и въ сошвшеніи бесѣды елъ разумъ, и благо-
славіе въ пришвшеніи словесъ елъ ѿвхождлѣхъ ищущихъ да вос-
принимъ ю въ себѣ. "Отрокъ же вѣхъ бестробленъ, дышъ же